

това, кога оня, кои-то истинно вѣрвать и почитать Бога, съ рѣчь и примѣръ прѣдавать единъ другому, и родители на чяда-та си, ученіе за вѣрѣ, законъ Божій, тайнства-та и священны-ты обряды.

П. Дали е вѣрно хранилище священно-шо прѣданіе?

О. Всичкы, кои-то истинно вѣрвать и сѣ съединены по вѣрѣ отъ священно прѣданіе, совокупно и прѣмственно, по устроеніе Божіе, съставлявать отъ себе Черквѣ, коя-то и е вѣрно хранилище на священно-то прѣданіе, или, спорядъ изрѣченіе-то на Апост. Павла, »Цѣрковь Бѣга жѣва, стѣлпѣ ѣ ѣтвѣрждѣніе ѣтѣнны.« 1. Тим. 3. 15.

П. Що ся наричя священно Писаніе?

О. Книгы, написаны отъ Духъ Божій, чрѣвъ освященны отъ Бога чловѣцы, нарѣчены Пророци и Апостоли. Обыкновенно тыя книгы наричять Библия?

П. Що значи рѣчь Библия?

О. Рѣчь Библия е Гръцка. Тя значи: книгы. Съ това названіе ся изражява това, че священны-ты книгы сѣ повече достойны за вииманіе отъ всичкы другы книгы.

П. Кое е иѣ-старо, священно прѣданіе ѣ, или священно Писаніе?

О. Старый-тѣ и прѣвоначялный способъ за распространеніе откровеніе-то Божіе е священно прѣданіе. Отъ Адама до Моисеа не е имало священны книгы. Самъ Господъ нашъ Іисусъ Христосъ е прѣдалъ Свое-то Божественно ученіе и установленія на ученицы-ты Си съ рѣчь и примѣръ, а не съ книгѣ. По тоя начинъ испрѣвъ и Апостоли-ти сѣ распространявали вѣрѣ-тѣ и утвѣрждавали Христовѣ-тѣ Черквѣ. Прѣданіе-то е необходимо нужно и за това, зашто-то съ книгы малцина чловѣци ся ползывать, а съ прѣданіе всичкы.